

இப்படிப்பட்ட நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் சொந்த அசிங்கம் என்னவென்றால், அது தனது கவர்ச்சியான ஆபாசமான கிறுகுத் தனத்தையே, மொத்த மக்களினது கலாச்சாரமாகக் குகின்றது.

இப்படிப்பட்ட நுகர்வுக் கலாச்சாரத்துடன், அதாவது அதன் கவர்ச்சி ஆபாசத்துடன் மனிதன் இணங்கிப் போவதா இல்லையா என்ற விவாதம் ஒருபுறம். ஆனால் எம்மடை அறியாமல் இந்த அசிங்கமான சாக்கடகைக்குள் மழ்கி வாழ்வது மறுபுறம். இதற்குள்ளான வாழ்வியல் முரண்பாடுகள், சமீகத்தீர்வுகளற்ற, தனிமனித உளவியல் நெருக்கடிகளாகிவிடுகின்றது.

உண்மையில் இந்த நுகர்வுக் கலாச்சாரம் தனிமனித மன உளசைசல்களை உற்பத்தி செய்து, அதை அந்தரத்தில் அனாதையாகவே தவிக் கவிடுகின்றது. பதற்றமும், பீதியும், வாழ்வு பற்றி நிலயைற்ற கோட்பாடுகளும்பிடாக, அராஜகவாத உணர்ச்சியில் மனிதமே மரணித்துப் போகின்றது.

இந்த நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் நெருக்கடி சார்ந்த விவாதமோ, பழமகைக்கும் புதுமகைக்குமானதாக, மாற்றத்துக்கும் மாற்றத் தடை மறுப்பதற்கும் இடையிலானதாக சூருக்கிக் பாரக்கின்ற, சமீக அறியாமகைக்குள் புகரைந்து புதரைந்து போகின்றது. இது அல்லது அது என்று, மனித சிந்தனை ஓடுகாலித் தனமாகி விடுகின்றது. சமீகத்தில் நிலவும், எதிர்திரான பொருளாதார முரண்பாடுகள் மீது சார்ந்து நிற்கின்ற சூயநலம், மனித அற்பத்தனமாக அரங்கேறுகின்றது. சமீகத்தையே தாம் புரிந்து கொண்டதாக நம்புகின்ற தனிமனித முட்டாள்தனங்களே, மனித உணர்வாகின்றது. இதுவே சிந்தனைத் தளத்தில் இன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

இது நடமைமுறை வாழ்வியல் எதார்த்தத்தில் பலவிதமாக பிரதிபலிக்கின்றது. ஆழம் காணமுடியாத, கலாச்சார முரண்பாட்டின் வடிவில் இது பிரதிபலிக்கின்றது. எது சரி எது பிழை என்று தீர்மானிக்க முடியாத நிலை. குறுகிய எதிரெதிரான பிரதிவாதங்களுக்கூட, தானாகவே சொந்த சூழற்சியில் சிக்கிவிடுகின்றது. சமீபகத்தில் என்ன மாற்றம் நடக்கின்றது என்பதையும், அது எப்படி எந்த வழியில் நடக்கின்றது என்பதையும் கருத்தில் எடுப்பதில்லை. இது குடும்பத்தில் பாரிய முரண்பாட்டை, பிளவை உருவாக்குகின்றது.

1. பெற்றோர்கள் தாம் விரும்பியதை ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் குழந்தைகள் மீது திணிக்க முன்கின்றனர் .

2. பெற்றோர்கள் தாம் விரும்பியதை, குழந்தைகள் அப்படியே பின்பற்றுவதாக மனப்பிரமை கொள்ளுகின்றனர் . அதாவது தமது சொந்த இயலாமையை வெளிக் காட்டாத வகையில் முரண்பாடாகவே வாழ்தல் .

3. குழந்தைகளின் செயல்களை தாம் விரும்பிய வழிகளில் செல்வதாக கற்பித்து, அது தமது கோட்பாட்டுக்கு இசைவாக இருப்பதாக எண்ணி அதை விளக்காதல் , பின் அதற்கு தத்துவ விளக்கம் வழங்காதல் .

4. குழந்தைகள் தாம் விரும்பியதை ஒற்றைப் பரிணாமத்தில் பெற்றோர் மீது திணித்தல்

இந்த வகையிலான நடமைமுறைகள், கருத்துகள் அன்றாடம் நாம் சந்திக்கும் வாழ்வில் விடையமாகின்றது. உலகமயமாதல் உருவாக்கும் பொதுவான தோல்வி மனப்பாங்கை திருத்தியெய்யும் உளவியல் மனப்பாங்கில், பரஸ்பரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக காட்சியளிக்கின்றது. போலித்தனமான இணக்கப்பாடும் அல்லது வால் பிடித்துச் செல்லுதல் என்ற நிலைக்கு, தானாகவே தரம் தாழ்ந்து விடுவது என்பது இதன் பண்பாகும். இப்படி சமீக ஓட்டத்தின் பிரதான விடையம் கண்டுகொள்ளாது தவிர்க்கப்படுகின்றது. அறிவியல் பார்வமான விவாதம் தவிர்க்கப்பட்டது, தனிமனித குதரக்கத்தினால் சமீக இழிவின் எல்லையில் சமீகம் சரிந்து வீழ்கின்றது. இது இயல்பில் தன்னதைக்கவகைகின்ற சூயநலம் கொண்ட, குத்தலான குதரக்கவாதமாகின்றது.

1. இந்த உலகத்தில் அவரவர் நம்புகின்ற வாழ்வியல் முறையை, முரண்பாடின்றி சரி என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்போக காக வளிப்படுகின்றது. தத்தம் செயலை குதரக்கமாக நியாயப்படுத்துதலும் முன்கைின்றது.

2. சமீக உறுப்புகளின் செயல் சார்ந்த கோட்பாடுகளும் நடமைமுறைகளும், அவை எவ்வளவு தான் சமீக உறுவுகளில் முரணாக முரண்பாடாக இருந்தாலும் சரி, முரணற்றதாக இருந்தாலும் சரி, அதை சூயவிமர்சனத்துக்கு உள்ளாகாத மாறாத தன்மை கொண்டதாக காட்டி நடுக்கின்ற போலித்தனமே, மனித உணர்வாக அரங்கேறுகின்றது. அதாவது மாற்றம் எதுவுமின்றி வாழ்வதாக காட்டி நடுக்க முன்கைின்றனர்.

3. சமீக உறுப்புகளின் முரண்பட்ட அல்லது முரண்படாத பொது உலகம் சார்ந்த உலக

கண்ணோட்டம் (நோக்கு) தவறாக இருப்பதை காணமறுப்பதன் மூலம், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்கு தாவி நியாயப்படுத்துவது காணப்படுகின்றது.

4. உலகின் மனித வாழ்வு சார்ந்து அனாதையும் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும், இவற்றில் சரிபிழைகள் உலகம் தழுவியதாக எங்கும் எதிலும் இருக்கின்றது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது, மனித உறவுகளில் பிரதானமானதும் அடிப்படையானதுமான முரண்பாடாகின்றது.

5. உலகம் தழுவியதாக, பொதுமைப்படுத்தி மனித உறவுகளை பார்க்க மறுக்கின்ற கற்றுக்கிய உளவியல் மனப்பாங்கு, தனக்கே எதிராகவே அதை நிறுத்துகின்றது.

மனித உள்ளடக்கத்தில் உலகைப் புரிதல், பரஸ்பரம் மனித தன்மை என்னும் ஜனநாயக மனப்பாங்கை வளர்த்தல் ஊடாக, சமுதாய நடமைமுறைகளின் சரிபிழைகளை கற்றல், கற்றுக்கொடுத்தல் என்பதை மறுப்பதே, சமீகத்தின் பொதுப்படுத்தியாகும். இதன் விளைவை சமீகம் தனது சொந்த சீரழிவின் ஊடாக அதை அனுபவிக்கின்றது. வறும் மந்தைக் கட்டமாக, நுகர்வுச் சந்தையில் மயேவதே, அதன் சொந்த சமீக அறிவாக சூரங்கிவிடுகின்றது.

இப்படி உலகின் பண்பாடுகளை கலாச்சாரத்தின் விரமாக மாற்றுவதில், நுகர்வதை தடுக்கும் சந்தை சார்ந்த நலன்கள் முக்கிய பங்கை இன்று வகிக்கின்றது. அதேநேரம் சந்தைக்கு வெளியில் உழைத்து வாழ்பவரின் உழைப்பு பண்பாட்டுக்கும், சந்தை உருவாக்கும் நுகர்வுப் பண்பாட்டுக்கும் இடையில் பாரிய முரண்பாடு உருவாகி

சமுதாயத்தையே மட்டுமே குறிக்கிறது. நுகர்வுப் பண்பாடு வீங்கி வளம்பி உள்ள சமுதாய உள் ளடக்கத்தில், தனிமனிதன் சார்ந்த குறுகிய நலன்கள் உந்தித் தள்ளுகின்றது. கவர்ச்சியும் ஆபாசமும் நிறைந்த நுகர்வு வக்கிரம், கலாச்சாரமாக பண்பாடாக திட்டமிட்டு உற்பத்தியாகின்றது. ஒரு விளம்பரம் எப்படி எந்த நோக்கில் (உத்தியில்) உருவாக்கப்படுகின்றதோ, அந்த நோக்கில் அதே வகையில் மக்களின் பண்பாட்டையும் கலாச்சாரத்தையும் சந்தை உற்பத்தி செய்கின்றது. உலகமயமாதல் என்ற சமீகப் போக்கில், இது உலகம் தளுவிய சந்தையாகின்றது.

இந்த நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் காவியாக பண்பாடு மாற்றப்பட்டுள்ளன. சமீக அளவில் இதையே பண்பாடு எப்படி உணரவில்லையோ, அப்படி ஆணும் உணரவில்லை. சமீகம் மலடாகிப் போக, அதனிடத்தில் இவையே கோலோச்சுகின்றது.

0000000000 0000000000 0000000000000000,000000000 0000

பண்பாட்டின் உட்புறப் பண்பாடு பண்பாட்டின் சதையகை காட்டி, மனித உழைப்பை திருடவது தான் உலகமயமாதல் என்றும் சந்தைக் கலாச்சாரம்.

பண்பாடு எப்படிப்பட்ட உட்புறப் பண்பாடு, எந்தக் கலாச்சார உள் ளடக்கத்தில், எப்படி ஏன் அணிய வேண்டும் என்று, யார் தீர்மானிக்கின்றார்கள்? நிச்சயமாக பண்பாடு அல்ல. ஆணுமல்ல. அது போல் சமீகமும் அல்ல. மாறாக ஆணாதிக்க நுகர்வுச் சந்தையே தீர்மானிக்கின்றது. பண்பாட்டின் சதையகை, நுகர்வுக் குறிய அடையாளச் சின்னமாகி விடுகின்றது.

இப்படிப்பட்ட நுகர்வுச் சந்தையான உலகமயமாதல், சமீகத்தில் நிலவும் சமீக ஓடாக் குமுறகைகளை எல்லாம் உள் வாங்கி, அதற்கு ஏற்றால் போல்தான் அது செயல்படுகின்றது. சமீக ஓடாக் குமுறகையையே, சந்தகைக் குரிய விற்பனகைக் கருவியாக பயன்படுத்துகின்றது. நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தலை, நுகர்வுப் பண்பாட்டலை நோக்கி, அதாவது சந்தகைக் குரிய உத்தியலை உருவாக் குகின்றது.

ஆணாதிக் க நுகர்வு வக்கிரத்தலை, உலகமயமாதல் சந்தகைக் குரிய வகையில் பண்ணின உறுப்பலை (சதயலை) கவர்ச்சிக் குரியதாகவும் ஆபாசத்துக் குரியதாகவாக்கியது. உலகமயமாதலாக் குமுன்னமனோ, இது அடக்கமும் அழகும் கொண்ட மபிமறகைக் கப்பட்டது, ஒரு ஆணின தனிப்பட்ட சொத்தாக இருந்தது. இப்படி எதயையும் பண்ண அல்லது ஆண தீர்மானிப்பதில்லை, சந்தகைத் தான் தீர்மானிக் கின்றது.

இன்றோ கவர்ச்சியயையும், ஆபாசத்தயையும் அடிப்படயாக கொண்டதே, ஆணாதிக் க நுகர்வு வக்கிரம். இதுவே மனித கலாச்சாரமாகிவிட்டது. இவகைகளை ஒருங்கே கொண்ட ஆணாதிக் க சமீகப் போக்கின் சமீக மலோண்மை சார்ந்ததே, பண்களின் சதகைக் குரிய உட்ப்புகளை சந்தகை உற்பத்தி செய்கின்றது. இதுவே உலகமயமாதலின் பண்பாடாக கலாச்சாரமாக மாறிவிடுகின்றது.

கவர்ச்சியலை, ஆபாசத்தலை அடிப்படயாக கொண்ட ஆணாதிக் கத்தலை வக்கிரமாக கொண்ட உலகமயமாதல் என்ற சந்தகைக் கலாச்சாரத்துக் குமுன்பாக, பண்களின் உட்ப்புகள் இதற்கு எதிரானதாகவே இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக் க நோக்கும், முதலாளித்துவ நோக்கும் சார்ந்து காணப்பட்ட பண்ணின் உட்ப்புகள், பண்ண, பண்ண

மனித இனம் தனது இயற்கைச் சமீபலகைச் சார்ந்து, தனது உடம்பை தானே உற்பத்தி செய்கிறது. இதற்குள் நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக்க சமீபக பொருளாதார கபீறு பாகுந்துக் கொண்டது. குடும்பம், கிராமம், நாடா சார்ந்து, உடம்பை எப்படி அணிவது, எதனை அணிவது என்று தீர்மானித்த சமீபகம், பண்ணைப் பொதுவில் சந்தகைக் குரிய பொருளாக நிறுத்துவதை மறுத்தது. ஆபாசம், வக்கிரம், கவர்ச்சி என்ற எல்லையில், பண்ணைப் பொதுவாக நிறுத்துவதை அது மறுதலித்தது. பண்ணை தனது சமீபக பொருளாதார நோக்குக்கு ஏற்ப, ஒரு ஆணாக்கு ஏற்ப அடிமைப்படுத்துதி வதைத் திருந்தது.

அன்று சமீபகத்தில் உற்ப்பு சார்ந்து, ஓவ்வொருவரும் தனக்கு தானே திரிவனை உள்ளககிய வகையில் உடம்பதைத் தயாரித்தனர். அங்கு திரிவு செய்வதில் இருந்த சூதந்திரம், அதனை எப்படி எந்தவகையில் தயாரிப்பது, அணிவது என்று இருந்த சூதந்திரம் கபீட, இன்றையை சந்தனைப் பொருளாதாரத்தில் அறவே கிடயைத்து. சந்தனை எதனை எப்படி உற்பத்தி செய்கின்றதோ, அதனை அப்படியே களே விகளின்று அணிவதும், திரிவதும் தான் பண்ணைின் சூதந்திரம் என்ற வக்கிரமே இன்று அரங்கேறியுள்ளது. பண்ணை உடல் அங்கம் வளித்திரிய அரகைறயைக் அணிவது தான் பண்ணைின் அழகை என்றும், இதுவே பண்ணைின் பண்ணை விடூதலை என்றும் கபீட சித்திரிக்கப்படுகின்றது. இந்த வகையில் பண்ணைின் உடல் (சதகைகள்) உற்ப்புகளனை, வறையும் பாலியல் உற்ப்புகளாக பாரக்கப்படுகின்ற பண்பாடும் கலாச்சாரமும், சமீபகத்தின் கலாச்சாரமாக, சந்தகைக் கலாச்சாரம் உருவாககியுள்ளது.

பண்ணைகைக் கொண்டா உருவாக்குக்கும் கவர்ச்சி, ஆபாசம், வக்கிரம், இதயை உலகமயமாதல் பண்ணை சார்ந்து ஆணாதிக்க உலகைக் காக உற்பத்தி செய்கின்றது. இந்த வகையில் பண்ணை அல்லது சமீபகம் தனக்குரிய உடம்பை, தனக்காக உற்பத்தி செய்யவில்லை, ஆணாதிக்க சந்தகைக் கலாச்சாரமே, தனக்கு ஏற்ப அதனை உற்பத்தி செய்கின்றது. சமீபகத்துக்கு வளியில் இயங்கும் தனிமனிதநலன் சார்ந்த சந்தனை, பண்ணைின் கலாச்சார பண்பாட்டாச் சந்தகைக் கு ஏற்ப எதுவன்றா அதுவே தீர்மானித்து, பண்ணைின் உடம்பை தனது ஆணாதிக்க சந்தனை வக்கிரத்துக்கு ஏற்ப உற்பத்தி செய்கின்றது. இதனை அவர்கள் நவீன உடம்புக்கலை என்று, கவர்ச்சியாக ஆபாசமாக விளம்பரம் செய்கின்றனர். மக்களனை ஏமாற்றி வறக்கும் ஆபாசகலைக்கு, இப்படி இவர்கள் பயிரிட்டா அழகைக் கின்றனர்.

மாறுபட்ட பண்பாடு, கலாச்சாரம் சார்ந்து, சமூக அமைப்பு உருவாக்கிய பாரம்பரிய பண்பாடு சார்ந்த உட்ப்புகளில், சந்தையின் ஆபாசமும் கவர்ச்சியும் அதன் வக்கிரமும் பண்ணின் ஊடாக புகுத்தப்பட்டது. ஆணின் உட்ப்பு சார்ந்த உலகில், இந்த ஆபாசம், வக்கிரம், கவர்ச்சி பெருமளவில் இது ஏற்படவில்லை. பண்ணின் உட்ப்பு சார்ந்த பண்பாட்டில் சீரழிவையும், கவர்ச்சியையும் அடிப்படையாக கொண்ட, அதை சதை ஆபாசம் ஊடாக புகுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்தியப் பண்ணின் பண்பாடு சார்ந்த சலே (சாறி) யில் கட்ட இது புகுத்தப்பட்ட விதமோ, தனித்துவமானது நுட்பமானது சதித் தனமானது. சாறிக் கு அணியும் மலேசட்டை (பிளவுஸ்) ஊடாகவே, அது நவீனமாக இழிவாக புகுத்தப்பட்டது. பண்ணின் மாற்றுக் கச்சை மலேசட்டை ஊடாக வளெளித்தறியும் வண்ணம், ஆபாச கலாச்சாரம் திணிக் கப்பட்டது. சந்தை காரும் சந்தைக் கவர்ச்சியும் ஆபாசமும் என்ற எல்லைக் குள், பண்ணின் மலேசட்டைக் கான துணி உள்ளாடலை வளெளித்தறியும் வண்ணம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. பண்ணின் தசை (உறுப்புகள்) கவர்ச்சிக் குரிய ஒரு பொருள் என்ற சந்தை விதிக் கமையை, பண்ணின் உறுப்புகளையே ரசிக் கும் ஆணாதிக் க நுகர்வூநோக்கில் பண்ணின் உட்ப்பு தீவிரமாக மாற்றப்பட்டது. இங்கு இதையெண் தானாக திரேந்தடுக்கவில்லை. ஆணாதிக் க சந்தையின் இதையெண் கு திரேந்தடுக்கும் பி கடையப்படுத்தி திணிக் தது. இதையெண் சந்தையின் கலாச்சாரம் சார்ந்த பாரம்பரிய பொதுவியே மாற்றப்பட்டது. இந்த பரோக்கில் அனதையும் தீவிரமான மாற்றத்துக் குள் ளாகியது. பண்ணின் உடல் அங்கங்கள், ஆபாசமாக தறியும் வண்ணம், உட்ப்பின் அளவு எங்கும் எதிலும் குறையைக் கப்படுகின்றது.

இந்த வகையில் ஆணாதிக் க கதாநாயக தன்மை கொண்ட சினிமா மலம், இவையெண் மூலில் வளெளிப்படுகின்றது. விளம்பரத்துக் கு நிகரான சினிமா ரசனையைக் குள் இது புகுகின்றது. இப்படி வீங்கி வம்பிய கலாச்சாரமும், பண்பாடும், சமூகத்தில் இயல்பான ஒன்றாக மாறுகின்றது.

ஆணாதிக் சந்தை சார்ந்த தனிமனித நுகர்ச்சிச் சூதந்திரம் தான், தனிமனிதனின் தரிவுகான எல்லை. உலகமயமாதலில் நுகர்ச்சி சூதந்திரம் என்பது, ஆணாதிக் கம் நுகருகின்ற தசைச் சூதந்திரம் தான். இந்த சந்தை விதிக்கமைய, பண்ணின் பாலியல் உறுப்புக்கு ஏற்ற ஆணாதிக் உட்புகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த சந்தை விதிகள் என்பது பண்ணின் சதை (உறுப்பு) சார்ந்த கவர்ச்சி, ஆபாசம், அது வளிப்புத்தும் வகிரம் என்ற அடிப்படையில் இயங்குகின்றது. பண்ணின் உறுப்புகள் அதீதமாக வீங்கி வளிப்பு வளியில் தரியும் வண்ணமே, ஆணாதிக் உட்புக் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. தவே, சமூல், காலம், வசதிக்கு (உழைப்புக்கு) ஏற்ற உட்புகள் மறுக்கப்பட்டு, பண்ணின் உறுப்பின் (சதை) கவர்ச்சிக்காக, பண்ணுக்கு உட்பு அணிவிக் கப்படுவதே சந்தை விதியாகின்றது. பண்ணு உட்பு அணிதல் என்பது, பண்ணு தனது கவர்ச்சி காட்டுவதற்காக என்றாகிவிட்டது. இதுதான் சந்தைகான எடுகளே. இதுவே மனித கலாச்சாரமாகின்றது.

பண்ணின் தசைக் (பாலியல்) கவர்ச்சியை வளிப்புத்தும் வண்ணம், பண்ணின் உடல் பாகங்களாகக் கட்ட சந்தை விரும்பியவாறு தானாக திரேந்தடுக்கின்றது. சந்தையின் புத்தூணர்ச்சி என்பது, வித்தை காட்டி ஏமாற்றுவது தான். ஆகவே பண்ணை விதவிதமாக ஆபாசமாக வளிப்புத்த வணேடியுள்ளது. பண்ணின் சதையை விதவிதமாக, முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆபாசமாகக் குகின்றது. எது கவர்ச்சி, எது அழகு என்று பண்ணே தடும்மாறும் வண்ணம், இதனை அடிக் கடி மாற்றுகின்றது.

எப்பி எதை வளிப்புத்துவது என்ற ஆணாதிக் ரசனையைத் துண்டி, அதற்கு ஏற்ப அதை சந்தை உற்பத்தி செய்கின்றது. இதற்கேற்ற ஆணாதிக் ரசனையும் கட்ட, ஒரு கலாச்சாரமாக உற்பத்தி செய்கின்றது. பண்ணு இதற்கு ஏற்ற வண்ணம் உட்புப் பண அணிவது தான், பண்ணின் சூதந்திரம் என்று சந்தை விதந்தூரகைகின்றது. இந்த வகையான ஆபாச உட்புகள் உலக நாடுகளின் பொதுச் சந்தைகுகளும், சமூகத்தின் தீர்மானகரமான மலே மட்ட பண்பாட்டிலும் முதுலில் நுழைகின்றது. மறேகில் இதுவே சந்தைக் கலாச்சாரமாகவும், மின்றாம் உலக நாடுகளில் அபி ஆழ கிராமங்கள் தவிர்த்து மடேடுகுகுடிகளின் சந்தைக் குரிய கலாச்சாரமுகிவிட்டது.

அனுபவிப்பாக நம்பும் சூய கவர்ச்சி, சூய ஆபாசம் ஊடான வக்கிரத்தை பிரதிபலிக்கும் சமீக அமபைபில், ஒரு ஆண்தனது உடல் உறுப்பு தரிய உட்புப அணிவதில்லை. ஆண்பெண்ணுக்கு எதிர்மாறாக, இங்கு முரணநிலையாகவே இருக்கின்றான். ஆனால் பெண்ணின் முந்தயை தனது நிலைக்கு எதிர்நிலையில், பெண்ணின் உட்புபு தீ விரமாக மாற்றப்பட்டபோதும், ஆணின் பண்பாட்டில் இந்த மாற்றம் நிகழவில்லை. ஆணாதிக்க அமபைபில் உட்புபு சார்ந்த பண்பாட்டில், ஆணின் நிலை மாற்றமின்றி தொடர்ந்தும் தக்க வகை கப்படுகின்றது.

அதாவது ஆணின் கவர்ச்சி ஆபாசம் என்ற விடயம், ஆணாதிக்க சந்தயை தீர்மானிக் காமயால், பெண்ணின் தசை சார்ந்த கவர்ச்சி மட்டும் முதன்மைப் பொருளாகி ஆபாசமாக கப்படுகின்றது. இங்கு பெண்ணே மறுபடியும், இந்த புதிய கலாச்சாரத்தின் காவியாகின்றாள். முன்பு பெண் கலாச்சாரத்தின் பாதுகாவலர் என்ற நிலை இன்று தீ விரமாக மாறிவிட்டது. அதாவது சந்தை தனது தவேகைக்காக அதைத் தக்க கின்றது. பெண் ஊடாக மனித வரலாற்றை திரிந்து கொள்ள உதவிய பாரம்பரிய மனிதக் கலாச்சாரம் அழிக்கப்படுகின்றது. அதனிடத்தில் வக்கிரமான ஆணாதிக்க சந்தைக் கலாச்சாரம் புகுத்தப்படுகின்றது. உண்மையில் இந்த மாற்றம் என்பது பெண்ணை ஆணாதிக்க சந்தை விளம்பர மாலாகக் கியது. அவளை ஆணாதிக்க ரசனகைக் குள் சீ ரழிவுக்குள்ளாக்கி, அவளே இதன் காவியாக இருக்க தண்டப்பட்டாக்கின்றாள். இவதை தனிப்பட்ட பெண் அல்லது பெண்களின் நடத்தகைகளல்ல. சந்தையின் நடத்தை விதி தான், பெண்ணை இப்படி இருக்க கொடுக்கின்றது.

இந்த எதார்த்தத்தை புரிந்து எதிர்வினயைற்றும் சமீக மதிப்பீடுகள் தான், மனிதக் கலத்தின் ஆரோக்கியத்துக்கும் வாழ்வுக்கும் அவசியமானது. உலகமயமாதல் கட்டமைக்கும் ஆணாதிக்க சந்தை அமபைபில், பெண்ணின் உடல் சார்ந்த கைக் கவர்ச்சி தான், சந்தையின் கவர்ச்சியாகின்றது என்பதை முதலில் உணர்வது முதல் படியாகும்.

ஒரு ஆண்தனது உடல் தரிய உட்புபு அணிவதில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் உடல் தரிய உட்புபு அணியவகை கப்படுகின்றாள். இந்த முரண்பை புரிந்து கொள்வது,

எதார்த் தத்தில் மிக இலகுவானது. சந்தையை நியாயப்படுத்தும் இந்த ஆபாசக் சதகைக் கவிதையும், அந்த கலாச்சாரத்தையும் தகர்ப்பதற்கு, ஆணின் இந்த நிலை உதவுகின்றது. மனித தவேகை மறுத்து, வர்த்தகத்துக்காகவே இயங்கும் உலகமயமாதல் சந்தை, பெண் ஊடாக ஆபாசமாகவே இயங்குகின்றது. எப்படி பெண் அதற்குள் திணிக்கப்படுகின்றாள் என்பதை, நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இதற்கு எதிரான சமீக கண்ணோட்டம் நம்மிடம் இல்லாதவரை, சந்தையில் பாலியல் சாரந்த சதகை ஆபாசமே, மாணிட ஓழுகவியலாகின்றது. பெண், பெண் உறுப்பு என்ற பாலியல் சதையிடாக மட்டும் தான் பார்க்கப்படுவாள், பார்க்கப்படுகின்றாள். இதனால் கலாச்சாரக் கிறுமும் முழுவமையும் சிதிலமடைந்து வக்கிரமடைகின்றது. கலாச்சாரம் என்பது பாலியல் வக்கிரம் கொண்ட மூலப்பன் தனமாகி விடுகின்றது. ஆண் பெண் இடையிலான உறவு, சதகை ஊடாக அணுகுவதாக மாறிவிடுகின்றது. கவர்ச்சி, ஆபாசம், போலித்தனம், வக்கிரமான பாலியல் நாட்டம் தான், ஆண் பெண் உறவினை தீர்மானிக்கும் காரணியாகி விடுகின்றது.

இந்த வகையில் கீழைய நாடா்களில் இருந்து, மறே்கு நாடா்கள் வரை, சந்தை பெண்ணின் சதையை உற்பத்தி செய்கின்றது. பெண்ணின் சதகை சார் பாலியல் கவர்ச்சியே, பண்பாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றது. அவள் அணியும் உடையிடாகவும், இது மிக நுட்பமாக வளிப்படுகின்றது.

உலகமயமாதலில் தீவிரமாக புகுத்திய இந்த மாற்றத்தலை நாம் எந்தளவில் உணர்ந்துள்ளோம்? இதலை நாம் எந்த வகையில் புரிந்துள்ளோம்? எந்த வகையில் இதலை எதிர்த்து, எதிர்த்து வினயாற்றுகின்றோம்? எந்த வகையில் மாற்றுக் கண்ணோட்டத்தலை இதன் மீது கொண்டாள்ளோம்? இதலை எந்த வகையில், சமீகத்தின் முன் எடுத்துச் செல்லுகின்றோம்?

இவை எம் முன் தளிவுபடாத சமீகமமான ஓர் நிலையில் நாம் வாழ்வோமாயின், அந்த கவர்ச்சியை ஆபாசத்தலை ரசிக்கும் வக்கிரம் எமது மனப்பாங்காக எம் மையறியாமல் மாறிவிடுகின்றது.

இது எமக்குள்ளான சூயமுரண்பாட்டு சார்ந்ததாக மாறுகின்றது. ஒரு பொருளின் முரண்பட்ட இரண்டு கஃறு சார்ந்தது, தனக்கு நெருங்கிய பெண்ணுக்கு இதை மாறுக்கின்ற கலாச்சார முரண்பாடாக, லும்பன் தனம் கொண்ட ஒரு வன்முறையாக உருவாகின்றது. பொதுத்தளத்தில் இந்த ஆபாசத்தை ரசிக்கும் தீவிர ரசிகர்களாக, அந்த பண்பாட்டில் ஊழியவர்களாக மாறிவிடுவதும், நெருங்கிய உறவில் அதை சகித்துக்கொள்ள முடியாத வக்கிரம் கொண்டவராக நாம் மாறிவிடுவதும் நிகழ்கின்றது. இதன் பொதுத்தன்மையை விமர்சிக்கவும் எதிர்க்கவும் முடியாத மனநிலையில், இது குறிப்பாக மட்டும் புரிந்துகூடும்ப வன்முறையாக மாறுகின்றது.

0000000000 0000000000000000 000 000000 000000 0000000000000000.

பொருளாதார சந்தையில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் விளைவு, சினிமாவில் நிகழும் மாற்றமாகின்றது. இன்றைய உலகமயமாதலின் நுகர்வுச் சந்தை விளம்பரம் செய்யும், கலாச்சாரத் தரகங்களாகவே சினிமா இருக்கின்றது. கூடும்பத்தை சரேப்பதா அல்லது பிரிப்பதா என எதுவாக இருந்தாலும், சந்தை விதிக்மையை இயங்கும் ஒரு ஊடகவியல் தான் சினிமா.

நுகர்வுச் சந்தை, நுகர்வுக் கலாச்சாரம் என்ன செய்கின்றது. மனிதன் சரேந்திரப்பதை, சரேந்து இயங்குவதை, சரேந்து வாழ்வதை மாறுக்கின்றது. மனித உறவுகள் அனதைத்தையும் அற்பநுகர்வாக, விற்கும் பொருளாக பார்க்கின்றது. இது கலாச்சாரம் முதல் அனதைத்தையும் இதற்குள்ளாகவே பார்க்கின்றது, திணிக்கின்றது. மனித உறவுகளை, சந்தைக்குரிய வக்கிரமான போலி உறவாக்குகின்றது. இதற்குள்ளாக

அனதெத்தும் இரூக்க வணேடும் என்புதால், இதற்கு மாறான சமூகக் கபூகளை அழிக் கின்றது. இதசைச் செய் வதில் தான், சினிமாவின் பங்கு முக்கியமானது. தசேய உறபத்திகள் தரமற்றது என்று சொல்லுமளவூக்கு, நுகர்வுச் சந்தகைக் கதகைகள் உரூவாக் கப்டுகின்றது. கதயின் வில்லன் தசேயக் கபூகவூம், கதாநாயகன் உலகமயமாதல் கபூகவூம், இன்றயை சினிமாவில் காட்டப்டுகின்றது.

இதன் பின்னணியில் பண்ணெின் சதகை சார்ந்த கவர்ச்சியும், ஆபாசமூமே, சினிமா உலககை ஆளூம் விதியாகின்றது. சினிமாவில் பண்ணெின் சதகை என்னூம் ஆபாச கலகை இல்லகை என்றால், சினிமா் கப்புறப்டுத்தூவிடூம். இங்கு பண்ணெின் சதகை கலகையாக் கப்டுகின்றது.

இந்த சினிமாவூக்கு ஓரூ ஆன்மா இரூக்கிறது என்றால், அது சந்தகை வனெிப்டுத்தூம் ஆபாச உணர்ச்சிதான். சினிமாவூக்கு ஓரூ சந்தகை இரூக்கின்றது என்றால், பண்ணெின் சதகை வனெிப்டுத்தூம் கவர்ச்சி சார்ந்த ஆபாசமூம் ஆணாதிக் க உலகூம் அவசியமாகின்றது. சினிமா நுகர்வுச் சந்தகைக் கறூறு விபச்சாரி என்புதால், விபச்சாரத்தகை விளம்பரம் செய் வது அதன் கலகையாகின்றது. என்னதான் நூண்பினாலூம், இதன் ஊடாகவே சினிமாவின் ஆன்மா வனெிப்டுகின்றது.

சினிமா ஓரூ ஊடகம் என்ற வகையில், அது சந்தகைக் குரிய பண்பாட்டகை கலாச்சாரத்தகை உளவாங்கிக் கொண்டு வனெிப்டுத்தூவதில் முக்கிய பங்ககை வகிக் கின்றது. இந்த வகையில் அது தனது சந்தகைச் சீ ரழிவாடாக, தானே முக்கிமூனங்கி கட்பிப் பாதுகாத்து வந்த பழகை கலாச்சார பண்பாட்டகை அழிப்பதில் மூன்னணிப் பங்ககை வகித்து மூன்னூடியாகின்றது.

சினிமா வளெளிப்படுத்தும் ஆபாசமும் கவர்ச்சியும் கலையாக, இது உலகம் தழுவிய வகையில் மாற்றத்தலை விரைவில் மக்களின் உட்புகுத்தக் கட்டியதாக உள்ளது. இதலை வதைத்து சிலர் பிழைப்புக்காக பட்டிமன்றம் நடத்தலாம். ஆனால் சினிமா மக்களுக்கு சிறுகச்சிறுக நஞ்சு சிடுகிறது என பதே எதார்த்தம். பாலியல் கவர்ச்சியையும் ஆபாசத்தையும் ஓரங்கடேபுகுத்தி, தனிமனித அற்பநுகர்வு வெறியை துண்டி மனித உணர்வுகளை வக்கரிக்க வகைகின்றது.

பெண் உள்ளடக்க ரீதியாக, வாழ்வு முறையிட்டாக, உடல் ரீதியாக முழுமையில் ஆபாசமாக இருக்க வேண்டியவள் என்று, சினிமாக் கலை கற்றுக்கின்றது. இததை தான் உலகமயமாதல்கோருக்கின்றது. பெண் அணியும் துணியை குறைத்தலில் உள்ள நவீன நூட்பமும், வித்தையும் தான், சினிமாக் கலையாகின்றது.

பெண்ணின் சதையை வளெளியில் தரெய வபைப்பதில் உள்ள நூட்பமும், அதலை வக்கிரமாக இயங்க வபைப்பதிலும் உள்ள ஆற்றலும், சினிமாக் கலையைபுல்லரிக்க வகைகின்றது. இதலை செய்வதில் உள்ள மனவிகாரம் கொண்ட வக்கிரமே, கலைத்திறமையாகின்றது. இதுவோ பணமாக புரள்கின்றது. நுகர்வு சந்தகைக் குரிய ஒழுக்கம் (ஆன்மா), பணம் திரட்டுவதில் தான் இறுதியாக பரிக்கின்றது என்றால், சினிமா அதற்கு ஏற்ப பாய் விரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றது. இப்படி கட்டியமகைகும் சமீக அவலத்தின் போக்கிடம் தான், இன்றைய (பின்)நவீன நாகரீகமாக புகுத்தப்படுகின்றது.

இதலை மலேமும் இலகுவாக புரிந்துகொள்ள முன்வைமோம். முன்பு சினிமாவில் கவர்ச்சியை ஆபாசத்தலை வளெளிப்படுத்த, இதற்கென சினிமாவால் உருவாக் கப்பட்ட துணை நடிகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். சமுதாயத்தில் பாலியல் கவர்ச்சியையும், ஆபாசத்தையும் வளெளிப்படுத்தும் இடங்களாக மதுபானக் கிளப்புகளே என்று சினிமா முன்பு காட்டியது. சமுதாயத்தில் ஒரு கரும்புள்ளிகளே இவகைகள் என்று, சினிமாவில்

முன்பு கொண்டு வரப்பட்டது. இவகளை சமீகத்தில் ஒழிவு மறவான சந்து பொந்துகளில் நிறுத்தியே, அவகைகள் சினிமாவில் காட்டப்பட்டது.

உலகமயமாதல் ஆபாசமே சினிமாக் கலாச்சாரமாகிவிட்ட இன்றைய நிலையில், இவை ஒளிவு மறைவுற ஒன்றாக, இதுவே நவீன சமீகத்தின் போக்காகவே காட்டப்படுகின்றது. ஆபாசத்தை துண்டும் துண்டை நடிகைகள் பாத்திரம் ஒழிக்கப்பட்டு, சமூதாயத்தின் கதாநாயகிகளே ஆபாசமாக கவர்ச்சியாக இருக்கின்ற நிலைக்கு பணை மாற்றப்பட்டாள். கதாநாயகி எப்படியோ அப்படித்தான் சமீகத்தில் பணை இருக்கவேண்டும் என்பதையே, சினிமா உலகம் தனது ஆபாச வழிகளில் அற்புதமாக தனது கலையாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சினிமா வளைப்படுத்தும் ஆபாசமான வக்கிரம், இன்றைய உலகமயமாதல் சமீகத்தின் பொதுப்பண்பாடு என்று காட்டப்படுகின்றது. முன்னைய ஆபாச பாத்திரங்கள், இன்று பொதுப்பாத்திரமாகி, அதாவே பண்பாடாக கலாச்சாரமாக மாறுகின்றது. இதுவே மாற்றத்தின் உட்சாரமாகும். முன்பு துண்டை நடிகை ஊடாகவே சமீக ஒழுகுக்கவியலைக் களே விக் குள்ளாகும் சமீகப் பாத்திரம், இன்று ஒழிக்கப்பட்டு, அதாவாகவே சமீகம் மாற்றப்படுகின்றது. அதாவது சமீகத்தின் கதாநாயகிகளாகவும், ஒழுகுக் கவாதிகளாகவும் காட்டப்படுவோர், ஆபாசமாக கவர்ச்சியாக சத்தை பிதுங்க உட்ப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள் தான். சமீகத்தில் இதனை ஒட்டி உருவாகும் கலாச்சாரங்கள் பண்பாடுகள். இப்படி பண்ணின சத்தை திரிய ஆடகை குற்றைக் கப்பட்டு, வக்கிரமாக நிறுத்தப்படும் உலகம் தான், இன்றைய உலகமயமாதல்.

இப்படி சமூதாயத்தில் நடந்த மாற்றம் தான் என்ன? வளைப்படையாக இலகுவாக புரிந்து கொள்ள முடியாத சீக்கிரம், இங்கு ஆளும் சமீக விதியாகின்றது. தன்னையே மறுத்தல், தனக்கு முந்தியதை திரிந்து கொள்ள மறுத்தல், மனித வரலாற்றை எட்டி உததைத் தலே இதன் மலதனமாகும். அனதைதையும் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் என்ற பண்பாட்டின் ஊடாக புணர்ந்து பார்த்தல் தான், இதன் ஒழுகுக் கவிதியாகின்றது.

பொதுவான மனித வாழ்வியல் எல்லகைக்குள் கதாநாயகி என்பவளின், அதாவது

இந்த எல்லையில் இன்று பெண் உட்ப்பு அணிவதும், சந்தை இதற்கான உட்ப்பு உற்பத்தி செய்வதுமாக உள்ளது. ஆணாதிக் சந்தை, பெண்ணின் உடல் சதையடாக திமிரித்தான் வளிப்படும். சினிமா இததை தான் தனது சொந்த சூதந்திரமான கலை என்கின்றது. இன்றைய உலகில் சூதந்திரம் என்பது, மற்றவனிடம் இருந்து அபகரிக்கும் அற்பத்தனம் தானே. சினிமாவின் கலைச் சூதந்திரம் என்பது, பெண்ணின் சதையை திமிறவைப்பது தான்.

இந்த நிலையில் தான் கதாநாயகி சதையடாக திமிற வகைகப்படுகின்றாள். இது அவளின் சொந்த தரேவமல்ல, சூதந்திரமும்ல்ல. மிகக் குறைந்த உடையில் சதை திமிற நடத்தும் பாலியல் ஆபாசத்தையும், கவர்ச்சியையும், அது வளிப்படும் வக்கிரத்தையும், களேவிகளின் ரசிகமும் சமீக மனப்பாங்கும், வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதாக பீற்றிக் கொண்டு அவைமலேலோங்கி நிற்கின்றது. இதே மனிதன், (இங்கு ஆண், பெண்) தனது மனைவி சகோதரி குழந்தை விடையங்களில், இதற்கு இணங்க இந்தத்தன்மையை அனுசரிக்க மறுக்கின்றான். இங்கு குடும்பம் என்ற தனிச்சொத்துரிமை அலகும், இதை களேவகைகின்றது. இதை உலகமயமாதல் என்ற தனிச்சொத்துரிமை அலகும் வீங்கி வம்பும் எல்லையில் தான், குறுகிய குடும்பத்தனிச்சொத்துரிமையை மறுதலிக்கின்றது. இதனால் பண்பாடும் மற்றும் கலாச்சாரத்திலும் தீவிர மாற்றத்தை திணிக்கின்றது.

மொத்தத்தில் பெண் ஆணின் சொத்து என்ற ஆணாதிக் தனிச்சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டமும், பெண் நுகர்வாக குரிய சந்தைப் பொருள் என்ற நுகர்வாக கண்ணோட்டமும், இந்த அம்பைபுகுள்ளான மூரண்பாட்டாக் கான அடிப்படகை காரணமாகின்றது. ஓரே நேரத்தில் வளவறே பாதத்திரங்களில் வளிப்படும் அற்பகுறுகிய

மொத்தத்தில் பெண் ஆணின் சொத்து என்ற ஆணாதிக் தனிச்சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டமும், பெண் நுகர்வாக குரிய சந்தைப் பொருள் என்ற நுகர்வாக கண்ணோட்டமும், இந்த அம்பைபுகுள்ளான மூரண்பாட்டாக் கான அடிப்படகை காரணமாகின்றது. ஓரே நேரத்தில் வளவறே பாதத்திரங்களில் வளிப்படும் அற்பகுறுகிய

இப்படி ஆபாசமாக நுகரக் கோரும் சந்தை, சதையையும் பொருளையும் நுகர்வதை மறுதலிக்கின்றது. பார்க்கும் விளம்பரத்தையே போல், சதை ஆபாசத்தை கற்பனையில் தனிமையில் ரசிக்கலாமே ஒழிய, சமுதாயம் முழுக பாலியலாக தோட்டு உணர்ந்து நுகர் முடியாது. நுகர்வதற்கு அதற்கே உரிய நிபந்தனைகள் உண்டு. மனிதன் நுகர் முடியாததால் தான், அவை பலருக்கான விளம்பரமாகின்றது, காட்சிப் பொருளாகின்றது. சிலருக்கான அற்ப நுகர்வாகின்றது.

இதனால் பொருளை நுகர் அராஜக வழிகள் அதிகரிக்கின்றது. இது எப்படி சமீகத்தில் அதிகரிக்கின்றதோ, அப்படியே தான் திமிரும் சதையை நுகர் முன்கின்றது. நிலவுகின்ற வன்முறை கொண்ட ஆணாதிக்க குடும்பத்தினுள், இலகுவாகவே சதை சார்ந்த நுகர்வை அடையும் வெறி, வன்முறைகளைக் குள்ளாக்கி அனுபவிக் துணையாகின்றது.

இப்படி ஒருபுறம் வன்முறை சார்ந்த நுகர்வாகவும், மற்றபக்கத்தில் தனது ரசனைக்கும் ரசிப்புக்கும் நரே எதிரான மனப்பாங்கில் முரண்படுகின்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது. இதை ஆண் மட்டுமல்ல, பெண்ணும் கட்டகடைப்பிடிகின்ற முரணநிலைதான், கலாச்சாரத்தின் முரண்பாடாகின்றது. இப்படி இரட்டை உலகில் வாழ்கின்ற சமீக எதார்த்தம், இங்கு இயல்பாக அதை பிரித்தறிய முடியாத சமீகலில் இருந்து பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்த சதை சார்ந்த அற்ப உணர்வை புரிந்துகொள்ள, பொருள் உலகு பற்றி நுகர்வூப் பார்வையே போதுமானது. பொருளை நுகர்வது எப்படியோ, அப்படித் தான் சதையை நுகர்வதும். இங்கு நுகர்வூக் கண்ணோட்டம் பொதுவானது.

சந்தை நுகர்வதைத் துண்பித்தள்ளுகின்றது. வாழ்க்கைக்கும், தவேகைக்கும் பொருள் என்பதை சந்தை மறுத்து, பொருள் நுகர்வாக்கும் என்ற உணர்ச்சியை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த நுகர்ச்சிக்கு ஏற்ப, பொருளை அபிக்கடி மாற்றுகின்றது. மனிதனின் நுகர்வா உணர்ச்சியோ தொழில் நுட்பத்துக்கும், கவர்ச்சிக்கு, போலியான நடிப்புக்கும், அற்ப அழகுணர்ச்சிக்கு ஏற்ப, பொருளை அபிக்கடி மாற்றக் கோருகின்றது. இயல்பின் மிதமிஞ்சி அற்பமாக நுகரக் கோருகின்றது. இப்படி நுகரும் கண்ணோட்டம், ஆண்பெண் உணர்வாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்த நுகர்வா கண்ணோட்டம் தனது கணவனை அல்லது தனது மனைவியுடன் பாலியல் என்பதுடன் இயல்பாக முரண்பட்கின்றது. மாறாக பல ஆண்களுடன் அல்லது பல பெண்ணுடன் சந்தை நுகர்வதை, நுகர்வாசார் உணர்ச்சி கோருகின்றது. பொருள் உலகம் சார்ந்த நுகர்ச்சி சார் உணர்ச்சி தான் இதிலும் உள்ளது. இந்த உலகமயமாதலில் ஆண்பெண் கொண்டுள்ள சமுதாய பார்வையும், குடும்ப ஒழுக்கப் பார்வை இயல்பாகவே போலியாகிவிட்கின்றது. சமுதாயத்தின் முன் முரண்பாட்டுடன் அவர்கள் உள்ளும் புறமும் நடிக்க தொடங்கிவிட்கின்றனர். ஆண்பெண் இயல்புணர்ச்சியைக் கட்டி, கட்டும் மனப்பான்மையைக் கட்டி நுகர்வா கண்ணோட்டம் தகர்த்து விட்கின்றது. இதனால் குடும்பத்தின் சிக்கல்கள், முரண்பாடுகள் ஏன் எதற்கு என்ற உறுத தெரியாத வகையில் உருவாகின்றது.

இதற்கு பின்னால் ஒளிந்திருப்பது சந்தை என்ற கவர்ச்சி உலகமும், அதை மறக்கும் உழைப்பு என்ற உலகமும். மிக நுட்பமான உலகளாவிய இந்த முரண்பாடு தான், சமூகத்தினுள்ளான கலாச்சார முரண்பாட்டிற்கான சமூக சாரமாகும். உண்மையில் இதை வெளிப்படையாக உணராத செயல்பாடுகள் தான், அன்றாட வாழ்வியல் கலாச்சார முரண்பாடுகள்.

பொதுப்புத்தி இப்படித்தான் கருதுகின்றது. சினிமாவின் பின்னால்தான், நாடகத்தின் பின்னால்தான் மயங்கி, அதன் உறுப்புகளாகவும் மாடல்களாகவும் வாழ்க்கையை அதற்குடாக அணுகி வாழ முன்கின்றனர்.

இந்தச் சினிமா என்பது சந்தைக் கலாச்சாரத்தின் விளம்பர ஊடகம் தான். சந்தைக்கு பாய் விரித்து தொழில் நடத்தும் விபச்சாரத் தரகுத் தொழில் தான், இந்தக் கலை. பாலியல் விபச்சாரத் தை தொழிலாகவே நடத்தும் அதே கலை நரேத்தி, இந்தச் சினிமா என்ற கலைக்கும் உண்டு.

இந்தச் சினிமா பற்றிய விவாதம் மிகப்பெரியது. நாம் குறிப்பாக மட்டும் ஆராய்வோம். பிரதேசத்துக்கு பிரதேசமும், சமூகமும் ஏற்ப சினிமா பற்றிய மதிப்பீடுகள் மாறுபடுகின்றது. மறேசு சினிமா கீழைத்தேயே நாடகத்தின் ஓவ்வொரு கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கப்படுவதும், கருத்துரைப்பதும் உண்டு. இதேபோல் தான் கீழைத்தேயே சினிமா பார்க்கப்படுகின்றது.

சினிமா உள்ளடக்கமும், அதன் ஆன்மாவும் எப்படி எந்த வழியில், கலைத்துவம் என்ற பெயரில் விபச்சாரமாகவே இருக்கின்றது என்பதை நாம் மலேயே பார்த்தோம். கலை பற்றி சமூகத்தின் விபச்சார நிலை தான், அதையே சமூக ரசனையாகக் கருதுகின்றது. மறுபக்கத்தில் சமூகத்தை வழிநடத்த முடியாத நிலைக்குள், சமூகம் தாழ்ந்து சீரழிந்துவிடுகின்றது. மலேயுந்து திணிக்கப்படும் உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சிகளை, கீழ் இருந்து எதிர்கொள்ள முடியாது சமூகம் திணறுகின்றது.

சமீகம் தான் கிண்ணிடுருந்த கட்டந்த கால அறிவு, நம்பிக்கைகள், வழிகாட்டல்கள் எதுவும் இதன் முன்னால சயெலற்றதாக கப்படுகின்றது அல்லது இழிவாக கப்படுகின்றது. சமீகம் மீ தான் தனது சூய நம்பிக்கையைக் கட்ட, சமீகம் தன்னளவில் இழந்து விடுகின்றது. தனது சொந்த வழிகாட்டல் மீ தநே நம்பிக்கையை இழக்கின்றது. மலேரிருந்து இடியாக சமீகம் மீ து இறங்கும் சமீகச் சிதைவை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல் பெற, சமீகத்தின் கீழ் இிருந்து அதனை ஒருங்கிணைத்து எதிர்கொள்ள வேண்டும். மலேரிருந்து சமீகத்துக்குள் வருவது வளிபபட்டயானது. கூவிந்த பணமும் அது வக்கரிகமும் அதன் பண்பாடும் தான், அதாவது அதன் சொந்த வக்கிரம் தான் மலேரிருந்து கீழ் வருகின்றது. கீழிருப்பதோ வருமயையும் மனித அவலமும், கயாலாகாத தனமும்.

இங்கு வளிபபடுவது நரேதிர்ரான இரண்டுகலாச சாரங்கள். மலேபணத் திமிர் கலாச சாரமாக, கீழ் இருப்பதுபோது தாழ்வு மனப்பான்மையும், அடிமை மனப்பாங்கும், கயாலாகாத தனமும்மாகும். இதற்கு ஏற்ப மலேருள்ததை உள் வாங்குவது அல்லது ஏதோ ஒரு வகையில் திருத்திப்படுத்தும் சூய கோட்பாட்டை கிறியபபி, மலே இிருந்து வரும் கலாச சாரத்தில் சீ ரழிவதுமாகும். உண்மையில் சூய திருத்தி காணும் கோட்பாடாகளும், சமீகத்தின் மலே நஞ்சிடுவதுமாகும்.

இதை எதிர்த்து இதனை எதிர்கொள்ளல் என்பது, இருக்கின்ற சமீகத்தின் இன்றைய பொது அறிவால் முடியாதது என்பதே உண்மை. மாறாக சமீகத்தில் இிருந்து சமீகத்ததை துருவிக் கற்றல், அதனை மீளக் கற்றுக் கொடுத்தல் என்ற கட்டந்தகால சமீக வாழ்வியல் வழியை கண்டறிதல் அவசியம். தலலைகை காட்சிகள், சினிமாவின் வருகைக்கு முந்தயை காலத்தில் கற்றல், கற்றுக்கொடுத்தல் என்ற அபிப்பட்டையில் தான் சமீகங்கள் இயங்கின. ஆனால் இன்று பணம் உள்ளவன் மலேரிருந்து திணிகமும் தலலைகை காட்சியிடமும், சினிமாவிடமும் மனித விரதோத சீ ரழிவதை கற்றுக் கொடுத்தல் என்ற பணியை தாரை வாரப்பததை, நாம் எப்படி அனுமதிக்க முடியும். ஆனால் அதை தான் நாம் வடிகமின்றி சயெகின்றோம். வழிகாட்டும் சமீகப்பாத் திரத்தை இழந்து, வறும் நுகர்வு பண்பாட்டுக்குள் மனித உறவுகளை சிதைக்கின்றோம். சமீகம் கிண்ணிடுள்ள

மனித உறவுகள், பொருள்களைச் சார்ந்த ஒன்றாகவே மாறிவிட்டது. பொருட்களை வாங்கிக் கொடுப்பது, அன்பளிப்பு செய்வது, அதை நேசிப்பது என்று, அதைச் சுற்றியே மனித உறவுடனான உலகம் இயங்குகின்றது. இப்படி இழிவான மலட்டு மனிதப் பண்பாடுகளும், கலாச்சாரங்களும் உருவாகிவிட்டன. இததைத் தான் சமீகத்தின் மனித செயல்பாடாக மாற்றிவிட்டு, ஒரு பொருளுலகத்தின் அடிமகைகளாக நாம் வாழ்கின்றோம். பொருள்களைக் கொடுத்தல், வாங்குதல்க்குள் மனித உறவுகளைத் தீர்மானிக்கின்ற மனித அவலம். மனிதன் வளம்பெறுதும் உணர்ச்சி, ரசிப்பு, ஈர்ப்பு, சிரிப்பு, மகிழ்ச்சி, கோபம், அழுகை, உரையாடல், நடமைமுறை முதல் காதல் வரை, பொருள் சார்ந்த நுகர்வின் எல்லகைக்கூள் மலிந்தபட்டு, அதற்கூள் சடங்குத்தன்மையில் அசுட்டுத்தனமாக உயிர் வாழ்கின்றது.

பொருள் சார்ந்த நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை மறுத்து வாழமுற்படுதல், அந்த நடமைமுறையை பின்பற்ற மறுப்பதை எல்லாம், இழிவான செயலாக எண்ணுகின்ற, கற்பிக்கின்ற மனப்பாங்கு உருவாகியுள்ளது. குடும்பங்களில் இந்த உறவின எல்லகைக்கூள், பிளவுகள் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இப்படி பொருள் சார்ந்த உலகை நடமைமுறையில் பின்பற்ற மறுப்பதை விநோதமாக நோக்குகின்ற அற்பத்தனங்கள், சமீக அரங்கில் பல்லிளித்து மிரட்டுகின்றது. இந்த பொருள் சார்ந்த உலகம் உருவாகுவது, கவர்ச்சியும் ஆபாசமும் தான்.

மனித உறவுகளைச் சுற்றி இந்த நுகர்வு நிகழ்ச்சி நிரலை இனம் காண்பது என்பது கடின்மானது. சமீக உண்மகையையும் விமர்சனம் சூயவிமர்சனம் ஊடாக கற்பதும், நடமைமுறை வாழ்விலான போராட்டத்தில் அதை திரிந்து கொள்வதன் மலமுமே இததை எதிர்கொள்ள முடியும். பகட்டான, ஆடம்பரமான, வீம்பான, எடுப்பான திமிர்தனங்களால், எதார்த்த உண்மையை புரிந்து கொள்ளவே முடியாது. சமீகத்தின் பொதுப்புத்தி மட்டம் இதற்கூள் தான், தன்னை விளம்பரப்படுத்தும் அற்பத்தனத்தில் உளறுகின்ற துயரம் நிகழ்கின்றது.

பொதுப்புத்தி மட்டம் நாணம் கட்டிய மாடுகள் போன்று பழக்கப்படுத்தப்படுகின்றது.

புதிய தலமைறுகைகளை கருவிலயே இரூந்து, இதற்குள் உற்பத்தி செய்கின்றனர். கருவிலயே புகுத்துபடுகின்ற நுகர்ச்சி வறிக் சார்ந்த கவர்ச்சியும் ஆபாசமும் திரிபுகவே வறிக் புகுந்தது. வறிக் புகுத்தும் இந்த நுகர்வு வறிக் சார்ந்த திரிபுகுக்கு முன்னால், உழைக்கும் சமிக் கபிக் குறுகி விடுகின்றது. பணக்காரன்குக்கு முன்னால் கபிக் குறுகி நிற்கும் உழைக்கும் வர்க்கம் அது போல், நுகர்வு வறிக் குக்கு முன்னாலும் உழைக்கும் மக்கள் கபிக் குறுகின்றனர். இதுவே சொந்த குடும்பங்களில், பழைய புதிய தலமைறுகைக் குள்ளும் நடக்கின்றது. உலகமயமாதலின் அற்புத்தனத்தலை முன்னெடுக்கும் தர்க்கம் மற்றும் நடமைறுவை வாதத்தின் முன்னால், அதை மறுக்கும் உழைக்கும் வர்க்கம் கைகட்பி நிற்கின்ற மனித அவலம். இதற்குள் சீ ரழிந்து விடும், சினிமாவ்ப்டாக தலலகை காட்சி ஊடாக அதை கற்பனையில் நுகர்ந்து வாழ முனைவதும், இதை நியாயப்படுத்துகின்ற எல்லகைக் குள் அங்கீ கரித்து விடும் நிகழ்கின்றது. தமக்கு தாமதே, தமது மனத்திரையில் இந்த மாயையை உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

இதன் எதிர்நிலை தம்மதைத் தாமதே திரூத்தி செய்கின்ற கோட்பாட்டையும், இதே உலகமயமாதலில் கண்டபிடிக்கின்றது. சினிமாவை கலாச்சாரத்தின் ஊடகமாகவும், மொழியின் ஊடகமாகவும், காணவும் சிந்திக்கவும் தொடங்கி, அதுவாக அது இரூப்பதாக, நம்பவும் காட்டவும் தொடங்குகின்றது. சொந்த சமிக் கத்தில் இரூந்து அன்னியமாகின்ற போது ஏற்படும் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரக் கபிக் குளின் அதிர்வு, அதை சினிமா ஊடான கலாச்சாரமாக மொழியாக காண்கின்ற அவலமும், அதை விளக்குகின்ற தர்க்க வாதமும் உருவாகின்றது.

சமிக் கத்தின் பாலியான மனப்பாங்கு சார்ந்த பிரமை சார்ந்த சமிக் அறியாமையே, இதன் மிலதனமாகின்றது. ஆங்கிலப்படம் பார்த்தால் ஆங்கிலம் பபிக் குடியும் என்ற சமிக் மனப்பிரமையும் அதை நோக்கிய அறியாமையும் தான், தமிழ்ப்புத்தலைப் பார்த்தால் தமிழகைக் கற்க முடியும் என்று நம்புகின்றது. இதுபோல் தான் கலாச்சாரத்தையும் பற்றிய, மனப்பிரமையும் உருவாகின்றது. சமிக் என்ற தொப்பிள் கொடியில் இரூந்து சமிக் கு உறுப்புகள் அன்னியமாகின்ற போது, முரண்பட்ட இரூண்டு கலாச்சாரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இப்படி மோதுகின்றது.

இந்தத் தளத்தில் பலமான இழிவான நுகர்வாகக் கலாச்சாரம் ஆதிக் கம் வகிக்கின்ற நிலையில் , பலமற்ற கலாச்சாரம் அதை எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலை இழக்கும் போது, சாக் கடகைக் குள் வடிகாலகை கண்டுகிடப்பதில் தான் , தன்னதை தானே திருப்தி செய்து கொள்கின்றது. இந்த சாக் கடகையான சினிமாக் கலாச்சாரத்தையும் , அது பச்சேமம் மொழியைப் பற்றியும் சூய திருப்தி கொள்கின்றது. உண்மையில் இந்த விடயத்தைப் சமூக முழுமையில் புரிந்து கொள்ளாமல் , அதற்குள் தாம் ஒரு தீர்வகை கண்டுகுள்ளதாக மனப்பிரமகை கொள்கின்றனது.

இது பலதளத்தில் பலவிதமாக இருந்த போதும் , மறே கத்தையை கலாச்சாரத்தகை இழிவானதாகக் குறூக்கிப் பாரக் கின்ற , இந்தியக் கலாச்சார சூயதிரூப்தி வவெளிப்பட்கின்றது. இந்தப் பொதுப்புத்தியில் இந்தியக் கலாச்சாரத்தகை அணுகுகின்றது. இந்தியக் கலாச்சாரம் உயர்ந்ததாகவும் , மறே கத்தையை கலாச்சாரம் தாழ்ந்ததாகவும் கற்பிக்கின்ற பொதுப்புத்தி மட்டம் , தனது அறிவு சனியத்துக்கூ ஏற்ப அதற்கு விளக்கம் கொடுத்து அதை அணுகுகின்றது. குறிப்பாக பணக்களின் ஒழுகக்வியல் , நடையுடகை பாவனகைகள் , மூதல் அவளின் திரூமணங் கள் அனதைத்தையும் இதற்குள் ஒப்பிட்டு காண்பதகை, இந்த இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பொது எல்லையாகும் . இது மறூக் கப்பட்டும் போது , இவகை அத் துமீறுப்பட்டும் போது , நிலப்பிரபுத்துவ சமூக உறவு சாரந்து பண்களின் எதிர்கால பாலியல் பற்றிய அச்சம் ஏற்பட்டும் போது எல்லாம் , சினிமாக் கலாச்சாரம் பற்றியும் , அது பச்சேமம் மொழி பற்றிய பிரமகைகள் , எதிர்வுக் றல்கள் முன் வகைக் கப்பட்டுகின்றது.

மறே கத்தையை கலாச்சாரம் , கீழகைத்தயே கலாச்சாரம் என்ற பிளவூக் கு இடயிலான பொது அடிப்படகை என்பது , பொருளாதார உள்ளகத்தில் இருந்தும் சீரழிந்துவிட்டது. முன்பு மூதலாளித்துவக் கலாச்சாரம் , நிலப்பிரபுத்துவ கலாச்சாரம் என்று ஒரு பொதுக்கோடு பிரித்த போதும் , அவகை படிப்படியாக ஒன்றுக்குள் ஒன்றுகவகை சீரழிந்தது. நிலப்பிரபுத்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் கண்ணகைமிருந்த இணக்கமானதும் , ஒன்றயென்று சாரந்து தமக்குள் பூனிதமான விபச்சாரத்தகை செய்து கொண்டது. இந்த ஏகாதிபத்திய கலாச்சாரம் இன்று , முழுமையான உலகமயமாதல் என்ற நுகர்வாக் கலாச்சாரமாகிவிட்டது. இது வாழ்வியல் கற்குளில் ஏற்பட்டும் பாரிய தாக் கத்தகை , அதன் விவகையையும் சமூகத்தால் உட்கிரகக்க முடிவதில்லகை. அதனால அத் அதனிடத்தில் தன்னகை அறியாமல் விலகிய முரண்பாட்டுடன் அம் மணமாகவகை சரணககைகின்றது.

1. உலகமயமாதல் ஏற்படுத்தும் சமீக விலகல். தனிமனித வாதம், நுகர்வு வாதத்தின் மையப்புள்ளியாக ஒன்றிணைத்து, சூய அனுபவிப்பு பற்றிய பிரமையில் சமுகத்தை எதிராக நிறுத்துகின்றது. இது கலாச்சாரம் பற்றிய எதிர்நிலை முரண்பாடுகளை உருவாக்குகின்றது.

2. சமீக அமைப்பில் நுகர்வு கலாச்சாரம் ஏற்படுத்தும் சீரழிவு. உலகமயமாதலில் நுகரக் கூடியவனாகும், நுகர் முடியாதவனாகும் இடையிலான இரட்டைக் கலாச்சாரம். இதற்கு இடையில் அங்குமிங்குமாக ஓடிப்பிடுகும் வக்கிரம். இது தனிமையில் வக்கிரமடையும் போது, வன்முறை கொண்ட அராஜக கலாச்சாரத்தை கொண்டுவந்து, சமீக விரோத கலாச்சாரத்தை கட்டமைக்கின்றது.

3. உலகமயமாதலால் ஏற்படும் சமீக கொந்தளிப்புகளால் ஏற்படும் பாரிய பூலம்பெயர்வுகள், கலாச்சார ஏற்றுமதிகளும், கலாச்சாரத்தில் ஒரு சமீக அதிர்வை உருவாக்குகின்றது. குறிப்பாக இரட்டைக் கலாச்சாரம், இரட்டை மொழி சமீகம், இதனால் பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் கலாச்சார இடவெளிகள் பாரிய அளவில் அதிகரிக்கின்றது.

உலகமயமாதல் கலாச்சாரத்தில் முழுமையாக வாழத் தொடங்கும் புதிய தலைமுறைகளும், அதற்கு முந்தைய தலைமுறைகளும் இடையில் அடிப்படையான முரண்பாடாக இருப்பது, சமீகத்தை மையம் மறுத்தலாகும். உலகமயமாதலுக்குள் பிறந்த புதிய தலைமுறை, மனிதன் என்ற சமீக கலாச்சாரம் தனிமனித நுகர்வு கலாச்சார நிலையில் வாழத் துண்டுகின்றது. முந்தைய தலைமுறை மனித கலாச்சாரத்தில் சேர்ந்து

வாழ்தல் என்ற மூரண்பாடும், சரியாக உணரப்படாத ஒன்றாக உள்ளது.

புலம்பெயர்வு மூதல் உலகமயமாதல் தரிப்பிடங்கள் எங்கும், இந்தக் கலாச்சார மூரண்பாடுகள் விசுவரூபம் எடுக்கின்றது. இடையில் நிற்கும் மத்தியதர வர்க்கத்திடையே பாரிய ஒரு சமீக நெருக்கடியை இது உருவாக்குகின்றது. இளம் பருவ சமீக உறுப்புகள் மீ தான சமீகக் கட்டுப்பாட்டை இழக்கின்ற ஒரு மூரண்பாடாக இது மாறுகின்றது. இதுவே தலமூறகைக்கு இடையிலான மூரண்பாடாகவும் உருவாகின்றது. அவசரம் அவசரமாக தமக்குத் தெரிந்த குறுக்கு வழியை நாட்கின்றனர். இதன் ஒரு அங்கமாக சினிமா ஊடாக கலாச்சாரம், சினிமா ஊடாக மொழி என்று, குறுக்குவழியில் சமீக உறவுக்கு பாலம் அமைக்க முன்கின்றனர். இது எப்படி இருக்கின்றது என்றால், குழந்தைகளைப் பராமரிக்க தொலகை காட்சியை பயன்படுத்தும் அதே தவறான உத்திதான். இங்கும் பருவ வயதினருக்கும் உரிய பெற்றோரின் பிரச்சனைகளுக்கும், சினிமாவைத் தீர்வாக காண்பது சமீக அறியாமையாகும்.

இதையும் மத்தியதர பெற்றோர்கள் என்ற சமீகம் கண்டுபிடித்து வழிகாட்டவில்லை. மாறாக உலகமயமாதல் சந்தை இளைய தலமூறையை அதற்குள் உள்ளிழுக்க, பெற்றோர் அதற்கு கொள்கை ரீதியில் சூயவிளக்கம் வழங்கி ஊக்குவிக்கின்றனர். பெற்றோர் இதற்கு கலாச்சாரம் மொழி என்று சூய விளக்கம் வழங்க, குழந்தை விரும்பும் ஆபாசத்தில் கவர்ச்சியிலும் அதற்குள் மிழக்கி விடுகின்றனர். இந்த ஒருமடைப்பாடும் மலம் பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைகளுடன் ஒன்றிணைந்த சமீகமாக இருப்பதாக நம்புகின்றனர். உலகமயமாதல் என்ற நுகர்ச்சிக் கலாச்சாரத்தில், பெற்றோர் சூயமாக குழந்தைகளுக்கு (சமீகத்துக்கு) வழிகாட்டியாக இருக்க முடிவதில்லை என்பதே உண்மை. சூயமாக சிந்திக்கும் பெற்றோர் முன் உள்ள களே விமிக சிக்கலானதே.

1. பருவமடைந்த ஆண்கள் பெண்கள் (சிறுவயதில் அக்கறைப்படாத) சினிமாவை ஏன் அதிகம் விரும்பிப் பார்க்கின்றனர்?

2. சினிமா பார்ப்பதற்கு தமிழ்க் கலாச்சாரம் என்ற எல்லகைக்குள் பற்றேறோர் பார்க்க முனையும் போக்கும், பிள்ளையின் கண்ணோட்டத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் என்ன?

சினிமா விரும்பிப் பார்ப்பதற்கு, குழந்தையின் சீ ரழிவாகப் பற்றேறோரால் பார்க்கப் படுவதில்லை. மாறாக நல்ல அம்சமாக பற்றேறோரால் பார்க்கப் படுகின்றது. இந்த வகையில், இது ஏதோ ஒருவகையில் ஊக்குவிக் கப்படுகின்றது.

பொத்தாம் பொதுவிலும், இயல்பான சமூக ஓட்டத்திலும், எதையும் சூயவிமர்சனம் விமர்சனத்துக்குள்ளாக காத எமது சமூக மனப்பான்மையின் மொத்த விளைவு இது. வறும் மந்தகைளாக, மந்தகை மனப்பாங்கில் வாழமுனையும் அடிமன மனப்பாங்காகும். இதற்கு பாதுகாக்க முனையும் குட்டிபிர்சுவா மனப்பாங்கு. குழந்தைக்கு பின்னால் ஓடி, வால் பிடித்துச் செல்லும் சமூக அறியாமையாகின்றது. குழந்தைக்கு வழிகாட்டிச் செல்லவண்பிய பற்றேறோர்கள், அதை செய்ய முடியாத சிதகைகின்றனர். உலகமயமாதல் விதகைக்கும் நஞ்சுகளாக நுகர்வுச் சந்தையில் இருந்து வகைமாக உள்ளாங்கும் குழந்தையும், இந்த குழந்தைக்கு பின்னால் ஓடுகின்ற பற்றேறோரின் பரிதாபகரமான நிலமையையும் உலகமயமாதல் உருவாகுகின்றது. உண்மையில் பற்றேறோரின் பின்தங்கிய அறிவுசார வளர்ச்சியின்மையை, உலகமயமாதல் உருவாகுகின்றது. சமூகம் சார்ந்த கட்டும் செயல் சார்ந்த இயல்பையும், குழந்தையின் நிலகைக்கு தத்துவ விளக்கம் காண முயலுகின்ற சூயப்பெருமை வாதுங்களில் மிழ்குகின்றது. இந்த வகையில் கலாச்சார சினிமா பற்றிய பெருமை, சினிமா மொழி பற்றிய பிரமையில், குழந்தையின் நடத்தையை, அதற்கு கட்டாகவே தம்மை குழந்தையுடன் இணக்க முனகைகின்றனர். குழந்தைக்கும் பற்றேறோருக்கும் இடையிலான இண்பைப்பை, சினிமாவாக கருதுகின்ற எளிமையான இலகுவான எடுக்கோளாகின்றது.

இந்த தமிழ் சினிமா எதை, எப்படி, எந்த வழியில் சொல்ல முனகைகின்றது. இதன் மொழி

என்ன? இதன் கலாச்சாரம் என்ன? தமிழ் சினிமா மறேக் சினிமாவில் இருந்து எப்படி மாறுபடுகின்றது? இப்படி பல கேள்விகளை சூய அறிவுள்ள எவரும் சூயமாக எழுப்ப முடியும். சமீகத்தின் பொதுப்புத்தி மட்டத்தில் அப்படி எழுப்பப்படுவது கிடையாது. மாறாக இதன் பின் வால்பிடத்து ஓடும் குறுகிய ஓட்டமும், இதற்கு சூயவிளக்கம் கண்டுகிடுகும் பொது அறிவுமாக, அரதைத் தமாவயே அரகைகின்ற சகைகமாடுகள் நிலையில் மனித கலம் அபிமபைபுத்தபபுகின்றது.

தமிழ் சினிமா தமிழ் கலாச்சாரத்தின் ஊடகமா? தமிழ் மொழியின் ஊடகமா? அப்படி நம்புவது, நம்ப வபைபுது அபத்தமாகும். தமிழ் சினிமாவின் பின்னால் உள்ள கட்டமைப்புகள் என்ன? அதன் சாரமே தனிமனித நுகர்வு வறியும், தனிமனித வன்முறையும், பாலியல் நுகர்ச்சி வககிரமும் தான். இவ்வை அனதைதும், இயற்கையின் பாலியல் சாரந்ததணுதல் உருவாகும் காதலை, கவர்ச்சிகொண்டு ஆபாசமாகி புகுத்தபபுகின்றது. இந்த சினிமாக் கலை, பாலியல் கவர்ச்சியை ஆபாசத்தை தனிமனித நுகர்வாகத்தணுதும் ஒரு ஊடகவியல். இதுதான் தமிழ் சினிமாவின் ஆன்மா. இதுவின்றி அது உயிர் வாழமுடியாத ஆபாசத்தில் இது மழ்கி மிதககின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளும் இருக்கின்ற பாலியல் உணர்வதை தணுதி, அதை தரமகெட்ட வகையில் வககிரப்படுத்தி வியாபாரம் செய்யும் ஊடகம் தான் சினிமா என்ற வியாபாரக் கலை. இதன் கலாச்சாரம், மொழி என அனதைதும் இந்த வியாபாரம் என்ற ஆபாசத்துக்கு உட்பட்டதே.

கிட்லர் மக்களின் பரோட்டம் மற்றும் மக்களின் எதிர்ப்பை கட்டுப்படுத்துவது பற்றி கறிய பொது 'மக்களா? அவர்களக்கு தவேை ஒரு ரொட்டித் துண்டும், சர்க்கஸ் மட்டும்மே" என்றான். இதற்கு மலே யாரையும் சிந்திக்க அனுமதிப்பதில்லை. ஆள்பவர்களும், அடக்குமுறையை மக்கள் மலே ஏவுபவர்களும், விதிவிலக்கின்றி இந்த அடிப்படையில் தான் மக்களை மந்தகைகளாக வதை திருகின்றனர். சமீகத்தின் பொதுப்புத்தி மட்டம் இதற்குள் தான் இயங்குகின்றது. தமிழ் சினிமா இதற்கு விதிவிலக்கா? இல்லை. மக்களின் உணர்வுகளை அறபிழி உணர்வுகளாக மாற்றுவது, இதன் சாரம். இங்கு எழுவது இழிவான அறபமான பாலியல் ஆபாச உணர்வு என்பதை, சமீகம் காண மறுக்கின்ற அறியாமலை என்னும் அவலமும், இதன் கழிசடதை தனமுமே சினிமாக் கலையாகின்றது.

0000000000 000000000000000 00000000 0000?

தனிமனித நுகர்ச்சி வற்றிசார்ந்த கழிசடதைத் தனம் எப்படியோ, அப்படித்தான் இன்றைய தொலைகை காட்சி நாடகங்கள். அது சமீக உறுப்பை ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிரியாகுகுகின்றது. குடும்பம் என்ற சமீக அலகை தகர்க்கின்ற அற்ப உணர்வையே, நாடகம் தன்னிடாக விதைக்கின்றது. குடும்பத்தில் நிலவும் தியாகம், விட்டாகக் கொடுப்பு, சரேந்து வாழ்தல் போன்ற சமீக உணர்வதை தகர்த்து, தனிமனித நலன் சார்ந்த நுகர்வதை நாடகங்கள் சமீகத்தில் திணிக்கின்றது.

இதனால் குடும்பத்தின் ஓவ்வொரு உறுப்பினரையும் ஒருவருக்கொருவர் எதிரியாகுகுகின்றது. இதன் ஓழுக்கம் என்பது, தனிமனித நுகர்வுக்கு உட்பட்ட நீ தியாகின்றது. அது தனக்கு என்று ஒரு சமீக வரையறையைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இன்றைய நுகர்வு எப்படி அராஜகத்தன்மை கொண்டதோ, அதன் போக்கில் தான் இதன் நீ தியுள்ளது. இது நுகர்வு வறிகுகுள்ளான சொத்துரிமையில் தகவமகை கப்புடுகுகின்றது. அற்பத்திலும் அற்பத்தனம்.

இந்த நாடகங்கள் சமீகத்தில் (உதாரணமாக குழந்தைகளில்) இருந்து அன்னியமாகும் உறுப்புகளின் (பற்றோரின்) கலாச சாரத்ததை வக்கிரப்படுத்துகுகின்றது. சமீகத்ததை (குழந்தைகள்) ஆபாச உலகத்தில் தள்ளிவிடுகுகின்றது சினிமா. நாடகம் தனிமனிதன் சதா புலம்பும் உலகத்தில், மனிதனதை (பற்றோரை) தள்ளி விடுகுகின்றது. வாழ்க்கையை பறிகொடுத்துவிட்டதாக சதா நம்புகுகின்ற ஒரு மனப்பிரமையே, தனிமனித புலம்பலாகுகுகின்றது. முபிவின்றி சதா எதையோ திட்டித்தீர்க்குகுகின்றது. எதிரிகளை தடுவதை, குடும்பத்தின் அபிப்பவைப்பண்பாகுகுகின்றது. அது குடும்பத்தின் உள்ளயே, அதை இனம் காண்குகுகின்றது.

இப்படி நாடகங்கள் மூரணப்பட்ட மோதலை குடும்பத்தில், தனிமனித வடிவில் திணிக்கின்றது. சினிமா மூரணப்பட்ட மோதலை சமீகத்தில் தனிமனிதர்களுக்குள் திணிக்கின்றது.

இந்த தளலைக்காட்சி நாடகங்கள் என்னும் அற்புதமான அற்புத்தியுள்ள கலை மனிதனுக்கு கற்றுவது என்ன? மனிதர்களுக்குள் இணங்கிச் சலல்லும் நட்பு மூரண்பாட்டை, பகை மூரண்பாடாக மாற்று என்பதைத் தான். உலகமயமாதலின் சந்தைக்குரிய வகையில், ஒருவனை ஒருவன் எதிரியாக காண்கின்ற, தனது உயர்வுக்கு மற்றவனை தடையாக காண்கின்ற தனிமனித அற்புதர்களை சமீகமாகக் கவீ நாடகங்கள் முன்கின்றது. தனிமனித வறி பிடித்த நுகர்வாளர்களை உருவாக்குவது தான், இதன் மைய நோக்கம். இப்படி இதன் நோக்கில் இணங்கி வாழ்வதை சிதைக்க, மூரண்பாடுகளை பெறுப்பிப்பதற்கான அற்புதமான விடையங்களை, அதை ஒட்டிய நுட்பத்தை துண்டுவது தான் நாடகங்கள். இணங்கி வாழும் மனித உணர்ச்சியை சலல்லரிக்க வைத்து, இணங்கி வாழ மறும் உணர்ச்சியை உருவாக்குவதே இதன் உத்தி. தனிமனித குதர்க்க வாதத்தை, சமீக வாதத்துக்கு எதிராக நிறுத்துவதே நாடகத்தின் ஒழுக்கவிதியாகும். மனிதர்கள் விட்டு கொடுத்துச் சலல்லும் மூரண்பாட்டை, பகை மூரண்பாடாக கிண்டி எடுப்பதே நாடகமாகின்றது. கதை சூற்றிச் சூழன்று என்ன சொன்னாலும், நாடகத்தின் அரசியல் நோக்கம் இதுதான்.

தனிமனித உறவுகளை முடிந்த வரை ஒன்றுக்கொன்று எதிராக வக்கிரப்படுத்தி, எதிரியை குடும்பத்தில் துேத் துண்டி மோத விடுவதன் மீலம், இந்த சமீக அமைப்பு நுட்பமாக பாதுகாக்கப்படுகின்றது. எதிரி குடும்பத்தினுள், உறவினுள் உருவாக்கி, அதுவீ ஒவ்வொரு உறுப்பினரினதும் தலையாய மண்டையை வெடிக் கவைக்கும் பிரச்சனையாகக் கப்படுகின்றது. மூரண்பட்ட குடும்ப அலகுகள் வன்முறைகுகுள்ளும் அல்லது கண்டும் காணமல் இருக்கும் தனிமை வாதத்தில் மீழ்க்கிக்கப்படுகின்றது. நாடகம் உணர்ச்சி சாரந்த மோதல் வக்கிரத்தை துண்டுகின்றது. இதுவீ மனிதர்பை பிளக்கும் கலையாகின்றது. மறும்பகம் எல்லையற்ற ஆபாசம் கலையாகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்
Thursday, 14 February 2008 17:27 -

இது உள்ளடக்கத்தில் கடவுள் தான் ஏழை பணக்காரனை உருவாக்கியதாக கற்று வதற்கு ஓத்தது. இல்லாத கடவுளை மனிதன் தனது அறியாமையால் கற்பித்தான் என்றால், அவனே ஏழை பணக்காரனை படதைத்ததாக கற்று வதது எப்பிப்பட்ட மோசடித்தனமோ அப்பிப்பட்டது. மனிதன் தான் கற்பித்த கடவுள் எப்பிப்பட்டவர் என்பது அவனுக்கே தெரியாத அறியாமை. உண்மையில் அவன் கற்பித்த கடவுள் ஏழையை யோ பணக்காரனையோ உருவாக்கியதில்லை. ஆனால் அந்த கடவுள் தான் ஏழை பணக்காரனை உருவாக்கியதாக சொல்லி, கடவுளை தனக்கு பக்கபலமாக பணக்காரன் வதைத்துக் கொள்ளவில்லையா! இந்த அசிங்கமான தனிமனித சொத்துரிமை சமூக அமைப்பு போல் தான், இந்த சினிமா ஆபாச கலை வியாபாரிகளின் தூக்கங்களும் அமைகின்றது.

இப்படி இவர்கள் அள்ளிக் கொட்டும் வக்கிரத்தையே, பரவ வயதினர்திடீர் ரெனெ சினிமாவினுடைய அதிகளவில் ரசிக்கத் தொடங்குகின்றார்கள். அதற்குள் மஹிழ்ச்சுகின்றார்கள். இந்த ரசனை தமிழ் பண்பாடு கலாச்சாரத்துக்கு புறம்பாகவே நிகழ்கின்றது என்பதே, இதில் உள்ள சமூகமாமாகும். எமது கலாச்சாரத்தை தடீயே, சினிமாவை நாடாவதாக நம்புவது பொய்யாமையாகும். உண்மையில் சினிமாவீ தான் அதிதமான நாட்டம், சினிமா வளிப்படுத்தும் ஆபாசம் கவர்ச்சிமீ தான் பாலியல் உந்துதல் என்பதே, அதிர்ச்சிகரமான உண்மையாகும்.

அவர்களின் பரவ வயது என்பது, இயல்பாகவே பாலியல் நாட்டம் கொண்டது. இதனை அறிவியல் பரிவரவமாக புரிந்து கொள்ளவும், அதனடிப்படையில் வாழ்வை வழிகாட்ட வண்பிய பற்றோர் சினிமாவுக்குள் அதனை வடியவிடக்கின்றனர். பரவ வயதில் ஏற்படும் பாலியல் உந்துதல், சினிமாவின் வக்கிரமான அற்ப உணர்வுக்குள், அற்புத தனமாக வாழ்வை க்கின்றது. பாலியல் பற்றிய பிறழ்ச்சி பற்றி ஒரு உணர்வில், இயல்பான பாலியல் வாழ்க்கை முறையை இழந்து விடக்கின்ற, அற்பமான பாலியல் நடத்தகைக்கே சினிமா வழிகாட்டக்கின்றது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தில் அதீதமான பாலியல் மனநோயாளிகளை உற்பத்தி செய்வதில், சினிமா வக்கிரப்படுத்தும் பாலியல் முக்கிய காரணம். சிறுவயதில் இரூந்து வரும் சினிமாவீ தான் நாட்டத்தை விட, இடையில் வரும் தீவிர நாட்டம் தான், இளமையை சீரழிக்கும் அளவுக்கு மிகவும் ஆபத்தானது.

பரூவ வயதில் பாலர் தியான அதீ தமான கவர்ச்சி, அதீ தமான வக்கிரம், அதீ தமான வன்முறை மீ தான நாட்டம், இதையொட்டி அதிகரிக்கின்ற மனக்கிளர்ச்சி தான், இயல்பாக தமிழ் சினிமா மீ தான தீ விர நாட்டத்ததைத் துண்டுகின்றது. மறே கத்தையை சினிமாவில் இந் தளவாகு, பாலியல் கவர்ச்சியும் வன்முறையும் துண்டுவதில்லை. மறே கு சினிமாவில் நிர்வாணமான ஒரு படுக்கையைறகை காட்சி, பரூவ வயது குழந்தைக்கு வக்கிரமான உணர்வை துண்டுவது ஒப்பீ ட்டளவில் குறைவு. தமிழ் சினிமா துண்டுதலுக்காக கையாளும் கவர்ச்சியும் ஆபாசமான வக்கிரமும், குழந்தையின் பாலியல் பற்றிய அறிவையே இழிவாக்கி மலடாகுகுகின்றது.

இயற்கையான பாலியல் மனப்பாங்கை கடந்த வக்கிரமான பாலியல் தரேவூ, கல்விமுதல் முழு வாழ்க்கையையுமே சிதகைக்கின்றது. இந் தரசனகைக்குள் அவர்கள் அடிமையாகிவிடும் போது, குழந்தைகள் அதீ தமான வக்கிரமான காட்சிகளை காண்பதில் நாட்டம் மலேமும் மலேமும் அதிகரிக்கின்றது.

தமிழ் கலாச்சாரத்ததை தடேுதல், எமது சமிகத்ததை நோக்கிச் சிலெலுதலே குழந்தையில் தரே வாக இருந்தால், தமிழ் சினிமாவை அது நாடாது. மாறாக அது நோக்கிய ஒரு கல்வி முறையிலான தடேுதலாக இருக்கும். கலாச்சாரம் துடர்பான நுல்களை தடேிப்படித்தல், புலம்பெயர் நாட்டில் பறறோரின் மொழியகை கற்றுக்கொள்ளல், அதன் ஊடாக கற்றுக்கொள்வதாக இருக்கும். இதற்குள் பொதுவாக நடக்காமல், சினிமாவில் நாட்டம் என்பது ஒரு சமிக விலகலாகும். பரூவ வயதின் தவேயை, அது ஏதோ ஒரு வகையில் அற்ப உணர்ச்சியில் பர்த்திசெய்கின்றது.

00000000 00000000000000, 0000000000 00000000000000

இது எங்கும் நிலவுகின்றது. எதிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. மனித மூரண்கள், இதற்குள் மிகத்தீ விரமான பங்காற்றுகின்றது. சமீபக ரீதியாக இதை எதிர்கொள்ளும் மனித அறிவும் ஆற்றலும் அருகும் போது, இதன் விளைவு மிகக் கடுமையானது. மூரண்பாட்கள் அற்பத்தனமானதாக, மலேழுந்தவாரியாக, சின்னசின்ன விடையங்களில் பிரதிபலிக்கின்றது. இதன் ஆழம் திரியாத இந்த சமீபக மூரண்பாடு, மனிதனுக்குள்ளான பாரிய தனிமனித மூரண்பாடாக மாறுகின்றது.

இதில் ஒன்றுதான் பணை சார்ந்த கலாச்சார மூரண்பாடுகள். இதுதீ விரமான பிரதிபலிப்பை உருவாக்குகின்றது. நெருங்கிய சமீபக உறவுக்குள், இது மயமான மூரண்பாடாகின்றது. தீ விரமான பிளவுகளையும், எதிர்நிலைக்கண்ணோட்டத்தையும் உற்பத்தி செய்கின்றது. தலமூறகை கடந்த இடவெளிக் கு அப்பால், இது ஆற்றும் பங்கு வெளிப்படையாக வெளிபடுவதில்லை. உண்மையில் இதன் சமீபகத்தன்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாததன் விளைவு, தனிமனிதர்களின் சின்னத்தனங்கள் கிறுக்குத்தனமாக பிரதிபலிக்கின்றது. சமீபகப் பொதுப்புத்திக் கு இவ்வை தனிமனித குற்றங்களாகின்றது.

இந்த மூரண்பாடுகள் அன்றாடம், பணை சார்ந்து கணிக் குறுகிப்போகின்றது. சில சமீபகங்களில் இது, இதற்குள் மட்டும் ஆதிக்கம் வகிக்கின்றது. சமீபகம் இப்படித்தான் உள்ளது. கலாச்சாரத்தின் பணைணின் ஊடாக, சமீபக உறவுக்குள்ளாக சூறுகிப்பார்க்கின்றது. பணைணின் பாலியல் நடத்தையில், இதை ஒன்று குவித்து பார்க்கின்ற மனப்பாங்கே, கலாச்சாரமாக புரியப்படுகின்றது.

தன்னசைச்சுற்றி உள்ள பணைணுக்கு கலாச்சார வலையைப் போடும் சமீபகம், சமுதாய அளவில் இதன் மீறல்களையரசிக்கின்ற மனப்பாங்கு, ஒரு மூரணநிலையாக காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக பணைணின் உடைமுதல் அந்த பணைணின் திருமணம் வரையிலான தீர்மானத்தையார் எப்படி எழுப்பது என்ற எல்லாக்குள்ளாக, நுகர்வுக்

கலாச்சாரத்துக்கு எதிரான மனப்பாங்கு சூரணங்கி வளையப்படுகின்றது. இது மூற்போக்கான திசையில் அல்ல, படுபிற்போக்கான ஆணாதிக்க மனப்பாங்கில் வளையப்படுகின்றது. இந்த எல்லகைக்குள் தான் மொழி குறித்தும், கலாச்சாரம் குறித்ததுமான அக்கறை காட்டப்படுகின்றது.

இந்த அக்கறை தவறாகவே குறுகிய எல்லையில் எழுகின்றது. மூதலில் உலகமயமாதல் உருவாக்கும் சந்தகை கலாச்சாரம் பற்றிய தெளிவு இன்றி, எதையும் சரியாக காணமுடியாது. குறுகிய சிந்தனைகள், தனிப்பட்ட மனப்பிரமைகள், இந்த சந்தகை கலாச்சாரத்தின் போக்கில் மூனவகைகும் புலம்பலாகிவிடுகின்றது.

உலகமயமாதல் உற்பத்தி செய்யும் நுகர்வு சந்தகைகூரிய கலாச்சாரம், தனக்கு தடையானதையும், தவேயற்றதையும், தனது சொந்த இழிவின் ஊடாக அழிக்கின்றது. இங்கு உலகமயமாதலை தடுக்கின்ற, சமீக இருப்பு சார்ந்த கலாச்சார பண்பாட்டுக் கட்டுறுகளை அழிப்பதை அடிப்படையாக கொண்டே, நுகர்வுச் சந்தகையை நாளொரு பொழுதாக உலகமயமாதல் கடைபிற்றுகின்றது. பொருளான அற்பநுகர்வு வறிக் குள்ளாகி விற்பனை செய்ய, ஆபாசமாக கவர்ச்சியாக பண்ணை வக்கிரப்படுத்தி சந்தகை மூன் நிறுத்துகின்றது. இதன் மூலம் ஆணாதிக்க சமீக அமைப்பில் நுகர்வதை, பண்ணைப்பாக சந்தகை அணுகுகின்றது. பண்ணபற்றிய பார்வையை, சந்தகையின் நுகர்வுக்கூரியதாக, தீ விரமாக தனக்கு இசைவாக புதிய பண்பாடு கலாச்சாரம் ஊடாக மாற்றுகின்றது. கவர்ச்சி, ஆபாசம், அது உருவாக்கும் பாலியல் வக்கிரம் பற்றிய சமீகத்தின் எதிர்தமனப்பாங்கு, நுகர்வுதற்கு தடையாக இருப்பதை உலகமயமாதல் அணுகுமதிப்பதில்லை. இதற்கு பண்பாடு, கலாச்சாரம், அதை ஒட்டி வாழும் மொழி தடையாக இருக்கும்மெனின், அதையும் அழிக்கின்றது.

இந்த வகையில் மொழி மூதல் சமீகங் களின் பண்பாடுகள் கலாச்சாரங்கள் என அனதைதையும் உலகம் தழுவிவதாக அழிக்கின்றது. உதாரணத்துக்கு உணவதை எழுத்தால், உலகில் உள்ள மக்கள் அனவைரும் ஓரே உணவதை உண்ண வேண்டும் என பதகையே சந்தகை கோருகின்றது. இதப்போல் ஒரு கடிபானம், பொருட்களை விறக்கும்

இந்த வகையில் இன்று பண்ணின் எல்லையில் காணப்படும் பண்பாட்டு, கலாச்சாரக் கட்டுறு சார்ந்த சமூக முரண்பாடுகள், எமது மனிதத் தன்மையைற்ற போக்கின் மொத்த விளைவாகும். இது இரண்டு தளத்தில் பிரதிபலிக்கின்றது.

1. ஒருபுறம் பண்பற்றி நுகர்வு சந்தை உருவாக்கும் ஆபாசம் கவர்ச்சி சார்ந்த பண்பாடு கலாச்சாரம் ஊடாக உருவாகின்றது.

2. மறுபுறம் பண்பற்றி குறுகிய எதிர்நிலை மனப்பாங்கு ஊடாக உருவாகின்றது.

இந்த விவகாரத்தை அடிப்படையில் புரிந்து கொள்வது மிகவும் சிக்கலுக்குரியது. இரண்டு கட்டுறுகள் இதில் இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும், அதை மறுத்து சிந்திப்பதற்கும் எமக்கு விமர்சன மனப்பாங்கு இருக்கவேண்டும். மாறாக சரியானதை வகைக்கும் சூய சமூக ஆற்றல் இருக்கவேண்டும். பொதுவாக மாறாவகைப்பட்ட கிளிப்பிள்ளைகளாக வாழுகின்ற சமூகப் போக்கில், ஆதிக்கம் வகிக்கும் நடமுறையில் தொங்கியபடி இழுவதுவதே சமூகத்தின் பொதுபுத்தி மட்டமாக உள்ளது. இப்படி அங்குமிங்குமாக இடறியடித்தபடி வாழுகின்ற வாழ்வை பெருமையாக கருதி, நியாயப்படுத்துகின்ற சமூக இயக்கத்தின் எடுபிடிகளாக இருப்பதில் பெருமடைபடும் மனித மனப்பாங்கே, சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

நாம் என்றும் எமது மனப்பாங்கு சார்ந்த பிரமுகைள் ஊடாக கற்பிக்கும் ஒரு முடிவுகளை

